

دائم اقبال دائم 1909ء ضلع گجرات دے شہر منڈی بہاؤ الدین دے نیڑے موضع واسو وچ پیدا ہوئے۔ آپ دے والد داناں غلام محمد سی۔ دائم نے پرائمری اپنے پنڈ وچ تے دسویں جماعت تیک تعلیم منڈی بہاؤ الدین دے اسلامیہ ہائی سکول وچ حاصل کیتی۔ پرگھر وکی مجبورییاں پاروں میٹرک دا امتحان نہ دے سکے تے اپنے والد نال رل کے اپنا آبائی پیشہ گھوہ کدھن دائم شروع کردتا۔ شاعری وچ آپ داکوئی اُستاد نہیں سی۔ پر روحانی طور تے مولانا روم رحمۃ اللہ علیہ تے علامہ اقبال رحمۃ اللہ علیہ توں بوہت متاثر سن۔ آپ نے علامہ اقبال رحمۃ اللہ علیہ نال ملاقات دا شرف حاصل کیتا۔

دائم اقبال دائم عوامی شاعر سن۔ آپ دے من وچ آزادی دی تڑپ موجود سی۔ ایس لئی تحریک پاکستان وچ عملی تے قلمی حصہ لیا۔ اخیر 13 اکتوبر 1983ء نوں وفات پائی۔ دائم اقبال دائم نے مذہبی، اخلاقی، سماجی، سیاسی تے رومانی موضوعاں اُتے ستر (77) دے لگ بھگ کتاباں لکھیاں، جیہناں وچوں کبیل پوش، شاہنامہ کربلا، ابرہیم ادھم، پاک شمشیر، آئینہ معرفت، سکندر تے قلندر، دل دریا دیاں موجاں، سوہنی سرکار، قصص الحسنین، لیلیٰ مجنوں، شکوہ پاکستان تے جواب آسمانی ذکر دے قابل نیں۔

دائم اقبال دائم اک درویش تے سیلانی شاعر سن۔ آپ دے کلام وچ عشق حقیقی تے مجازی اک دو بے نال رلے ملے دکھائی دیندے نیں۔ آپ نے شاعری راہیں لوکاں اندر اخلاقی تے مذہبی قدراں نوں کھلاریا۔ ایس توں آڈ لوکاں دے دکھ درد تے مسائل نوں شاعری دا موضوع بنایا۔ آپ نے استحکام پاکستان دے حوالے نال وی نظمیں تخلیق کیتیاں۔ آپ نے نظم توں آڈ نثر وچ وی لکھیا۔

## توقیر حسینؑ

زندہ باد تے ابدالآباد روشن لازوال توقیر حسینؑ دی اے  
ترجمان لسان القرآن جس دا شاہ آئیہ تطہیر حسینؑ دی اے

غوث قطب قلندر امیر جس وچ اوہ زلف زنجیر حسینؑ دی اے  
علم عشق کیا صفا محبت صبر فقر جاگیر حسینؑ دی اے

ہر ذرہ کائنات دے وچ سینے بھری ہوئی تاثیر حسینؑ دی اے  
زمین، چراغ، ابر، باراں، قمر، انجم روز و شب تفسیر حسینؑ دی اے

خون برسد وچ تاریخ آدم سرخ پوش تحریر حسینؑ دی اے  
عشق دی مستی دی ویکھ تدبیر سازی دستگیر امیر حسینؑ دی اے

جانے مہر نبوت توقیر جس دی اوہ توقیر توقیر حسینؑ دی اے  
بوسہ گاہ بشیر النذیر دائم اوہ تصویر تصویر حسینؑ دی اے